

עפ"ת 16025/09/15 - אושרי לוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 16025-09-15 לוי אושרי נ' מדינת ישראל
24 ספטמבר 2015

לפני כבוד השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
אושרי לוי
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד זיו

ב"כ המדינה עו"ד יבין

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער ניתנו שני פסקי דין בהעדרו. אחד בתיק שמספרו ת.ת.ע. 1184-03-15 האחר ת.ע. 5519-02-15 ביהמ"ש לתעבורה בת"א יפו. האחד מהם ניתן ביום 10.5.15 האחר ביום 15.5.15 כנראה, ותיכף אסביר מדוע.

בשני פסקי הדין עסקינן בכתב אישום בשל עבירת מהירות. עבירת מהירות שהינה מהירות העולה על זו שניתן בשלה לתת ברירת קנס, מדובר בעבירות של הזמנה לדין.

בשני המקרים נשלחו אל המערער לכתובתו הרשומה במשרד הפנים הזמנות למשפט ובשני המקרים ההזמנות חזרו ברישום של איש הדואר, "לא נדרש", כלומר ההזמנה נשלחה לכתובתו של המערער אך הוא לא טרח ללכת ולהוציא את המכתב מהדואר.

במקרה אחד הראשון כרונולוגית מיום 10.5.15 נידון המערער לעונש של קנס 2,500 ₪, פסילה בפועל של חודשיים ימים ופסילה מותנית ובשני שבהם העונש דומה למעט העובדה שבענין הפסילה בפועל גזר בית המשפט קמא 10 חודשי פסילה בפועל.

המערער בשני המקרים בשתי בקשות, כפי שצריך בכל אחד מהמקרים פנה לבית משפט קמא בבקשה לביטול פסקי הדין אך בית משפט קמא דחה את בקשותיו ועל כך הערעור.

ראשית אומר, שהמערער שלא כדין משום מה הגיש ערעור אחד על שני תיקים נפרדים אין דרך פרוצדורלית כזו והדבר לא יעשה.

שנית, אינני שותף לדעתו של בית משפט קמא שגם בעבירות של הזמנה לדין יש לראות אישור מסירה שחזר מבלי שנדרש כמסירה כדין. אפנה לענין זה ל- עפ"ת 20102-08-11 **משרקה איאד נ' מדינת ישראל** של בית משפט מחוזי ב"ש שהינני שותף לדעתו. אומר שאם סבור היה המחוקק שניתן לראות בסיטואציה כזו של מסירה בלתי נדרשה הזמנה כדין לא היה כל צורך בחקיקתה של תקנה 44 א לתקנות סדר הדין הפלילי תשל"ד - 1974 שעניינם מסירה בעבירות של ברירות משפט.

בעיקר יש לי קושי עם שני גזרי הדין של בית משפט קמא. באחד בעבירות דומות כמעט זהות של מהירות מופרזת גזר בית משפט קמא עונש פסילה של 60 ימים ובאחר 10 חודשים. בשני המקרים עברו הפלילי של העברין זהה (כוונתי לעבירות התעבורה) וממילא עבר פלילי איננו במסגרת נסיבות העבירה לצורך מתחם הענישה אלא מחוץ להן ולכן רק בתוך המתחם ניתן לייחס להם משקל. ממילא ביהמ"ש קמא לא גזר את עונשו של המערער על פי תיקון 113 בשני המקרים ולא ראיתי בשום מקום שכאשר שופטים אדם בהעדר יש להתעלם מתיקון החוק ובנסיבות אלה אין מנוס מקבלת הערעור.

כמובן שבקשיים שתיארתי לעיל ישלם המערער בשל כל אחד מהמקרים הוצאות בסך 2,000 ₪, סך הכל 4,000 ₪ ושני התיקים בנפרד יוחזרו לבית משפט קמא לדון בהם מחדש.

ההוצאות ישולמו תוך 30 יום מהיום.

לאור העובדה שבוטלו פסקי הדין וביום 6.10.15 קבוע דיון בבקשות לביצוע עונש הפסילה, הרי הפסילה אינה קיימת והדיון בפני כב' השופט שגיאתבטל.

המזכירות תודיע לכב' השופט שגיאת על הביטול.

ניתנה והודעה היום י"א תשרי תשע"ו, 24/09/2015 במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף , שופט

הוקלדעלידיסיגליתאליהו